

עמ"ת (חיפה) 56737-06-24 - מוחמד אל ואני נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 56737-06-24 וני(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 225600/2024

לפני כבוד השופט זיו אריאלי

עורר מוחמד אל ואני (עציר)
נגד

משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו [כב' השופט ע' רוזינס, מ"ת 33945-06-24] מיום 20.6.24, במסגרתה הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. כעולה מהודעת הערר, הרי שהיא מכוונת כנגד קביעת בית המשפט קמא לפיה קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר.

2. בקצרה ייאמר כי נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של פציעה כשהעברין מזוין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וכן ניסיון פציעה כשהעברין מזוין. על פי כתב האישום, תקף המשיב את המתלון במהלך ויכוח ביניהם, במוסך בשפרעם ביום 31.5.24. העורר הפיל את המתלון ארצה, הכה אותו, וגרם לו לחבלות בעורף. למחרת נפגש העורר עם המתלון ואנשים נוספים בחורשה סמוך לביתו של העורר, על מנת לברר את העניינים ביניהם. במעמד זה שלף העורר חפץ דמוי סכין, דקר את המתלון בפניו (פעמיים) ולאחר מכן ניסה לדקור את אחיו של המתלון - אשר נמלט.

3. העורר חלק על קיומן של ראיות לכאורה. נטען כי מדובר ב'מילה כנגד מילה'. עוד הפנה לסתירות (לטענתו) בעדויות, ובסופן ביקש ב"כ העורר לקבוע כי אין בידי המשיבה ראיות לכאורה.

4. לאחר עיון בתיק החקירה קבע בית המשפט קמא כי בידי המשיבה ראיות לכאורה המקימות "סיכוי גבוה להרשעת המשיב בכל המעשים המיוחסים לו".

5. בהודעת הערר נטען כי בית המשפט התייחס לטענותיו של העורר "בביטול", וכי החלטה זו אינה משקפת בחינה מדוקדקת ויסודית של אפשרות שחרורו של העורר. בתום הדיון בערר ושמיעת טענות הצדדים - נטלתי לעיוני את תיק החקירה.

6. לא מצאתי יסוד לערר. החלטת בית המשפט קמא מפורטת, מנומקת ויסודית. בצדק ציין בית המשפט קמא כי המסד הראייתי הלכאורי מבוסס על הודעות שמסרו המתלונן, אחיו, וכן אדם נוסף שנכח בזירה בעת שהמתלונן נדקר. לגרסאות אלו יש תימוכין בדבר תמונות המתעדות את סימני הדקירה, תיעוד רפואי בעניינו של המתלונן (והודעות הסגל הרפואי שטיפל בו), דו"חות ותיעוד של העימותים שנערכו בין המתלונן ואחיו לבין העורר. אין כל בסיס לטענת העורר כי מדובר ב'מילה נגד מילה' (אשר, אגב, גם לו אלה היו פני הדברים - עדיין יש במצב דברים שכזה כדי לעמוד בדרישת קיומן של 'ראיות לכאורה').

7. טענות הסנגור מתמקדות בשאלת משקלן של העדויות, ומהימנות העדים. אף בעניין זה לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, כי שאלות אלו נבחנות במהלך שמיעת התיק העיקרי, ולא בשלב המעצר. ממילא, אין ב'תהיות' שהעלה הסנגור כדי להסביר את הדקירות והחבלות שנגרמו למתלונן.

8. משכך, אני סבור כי אין כל טעות בהחלטת בית המשפט קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה. לא מצאתי בטיעוני המשיב כדי להצביע על חולשה במסד הראייתי הלכאורי.

9. הוא הדין ביחס לקביעת בית המשפט בדבר קיומן של עילות מעצר, ועוצמתן. מעשי העורר מקימים עילת מעצר סטטוטורית. בנוסף, אף נסיבות ביצוע המעשים מלמדות על מסוכנות רבה. העורר עשה שימוש בסכין, וגרם באמצעותו לחבלות קשות בפניו של המתלונן [ר' מסמך כ' בתיק החקירה] - כל זאת בגין ויכוח על עניין של מה בכך (אשר תחילתו במוסך, בוויכוח אשר העורר כלל לא היה צד לו). בצדק ציין בית המשפט קמא כי מדובר ב'אלימות טבועה ברמה גבוהה מאוד'. בנוסף, לחובת העורר הרשעה קודמת בעבירות אלימות, מהעת האחרונה, לרבות תוך שימוש בסכין כנגד מי שהייתה בעבר ארוסתו. העורר ריצה עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים. הוטל עליו עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע. עונש המאסר המותנה בר הפעלה, אך לא היה בו כדי להרתיע את העורר מלחזור ולעשות שימוש בסכין תוך פציעתו של אחר. המדובר בנתון אשר יש בו כדי להעצים את המסוכנות הנשקפת מהעורר, ולהעמידה על רמה גבוהה. נקבע לא אחת כי במקרה שנאשם אשר ביצע לכאורה עבירה בעת שמאסר מותנה תלוי ועומד נגדו - הרי שהדבר מעיב על מידת האמון שניתן לתת בו [השווה בש"פ 2234/13 נחמני נ' מדינת ישראל (3.4.13)].

10. בנסיבות אלו, נראה כי לא ניתן לתת אמון בעורר לבל יחזור ויפגע באחר. כידוע, מקום בו המסוכנות גבוהה ו/או מידת האמון נמוכה - הרי שחלופת מעצר לא תסכון, אף לא בתנאי פיקוח

אלקטרוני [בש"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני (10.8.15)].

11. אשר על כן אני דוחה את הערר. העורר יוותר עצור עד תום ההליכים נגדו.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשפ"ד, 30 יוני 2024, בהעדר
הצדדים.